

[Niels Eriksen.]

etableret således, at han kan være tjent med det.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder om forslaget om jordrentens afløsning; jeg tror ikke på, at det er så ligetil at klare, som forslaget giver udtryk for. Forhold og vurderinger er meget forskellige landet over. Spørgsmålet egner sig bedre til drøftelse i det kommende udvalg. Mit partis indstilling er, at man skal prøve at finde en afløsningsform, hvorved man i hvert fald ikke stiller jordrentebestyrerne dårligere end i lovforslaget foreslået. Tværtimod synes jeg, man skulle prøve at vise hensyn i den udstrækning, det må være rimeligt.

Der er jo enkelte problemer, bl. a. for de jordrentebestyrere, der er etableret på præstegårdsjord. Jeg ser i kommissionsbetænkningen, at der er ført forhandlinger med kirkeministeriet, og jeg vil også tro, at vi med god vilje kan få en løsning, der er tilfredsstillende for begge parter. Afløsningen er foreslået at skulle ske på den måde, at staten får et pantebrev, der svarer til den vurdering, som man kommer frem til; landbrugsministeren nævner i fremsættelsen den 13. alm. vurdering og anfører samtidig, at der er stigninger for jordrentehusmændene på fra 40 til 170 pct. i forhold til 12. alm. vurdering. Jeg har i dag fået et brev fra formanden for en amtshusmandsforening i Jylland, og han skriver, at hvis man vil gå frem efter den 13. alm. vurdering, vil der ske store uretfærdigheder; han vil meget henstille, at man inden for de forskellige amter får nedsat vurderingskommissioner, der foretager en rimelig vurdering. Jeg skal ikke sige mere om det, kun at vi er velvilligt indstillet med hensyn til at få jordrentebestyrerne afløst.

Landarbejderboligernes afløsning kan vi også give tilslutning til. De argumenter, som jeg har fremført om statshusmandsbrugene, gælder også her, og jeg kan tilsige mit partis støtte til en rimelig ordning.

To forslag synes jeg mangler i hele buketten, og det ene er endda meget betydningsfuldt. Jeg tænker her på den støtte, som fra statens side kan gives til sammenlægning og til rationalisering — med andre ord, finansieringsforslaget, som jo er udarbejdet i landbokommissionen. Jeg kunne

have lyst til at spørge landbrugsministeren: hvorfor kom dette forslag ikke med nu? Disse lovforslag hænger jo frit i luften, i nogen grad i hvert fald, hvis ikke vi får diskuteret finansieringen samtidig. Jeg synes, det er helt afgørende, at denne lovgivning kommer ind i billedet. Landbrugsministeren har ganske vist bebudet, at han vil fremsætte forslag til efteråret, og det må vi jo så vente på; men jeg synes, at det er påtrængende nødvendigt for de unge at få at vide, under hvilken form de fremtidig kan forvente støtte til etablering, til sammenlægning og til rationalisering.

Det andet, jeg tænker på, er selve administrationen af jordlovgivningen. Jeg har gang på gang her i det høje ting peget på, at jeg tror, hele vor jordlovsadministration kunne forenkles. Jeg har ganske vist set, at man nu har givet nye direktiver for jordlovsudvalgets virksomhed, og dem kan jeg da i øvrigt være tilfreds med, men jeg tror, at hele jordlovsadministrationen skulle ændres. Jeg tror ikke, det er heldigt med den politiske islæt i jordlovsudvalget. De enkelte politiske repræsentanter er jo tilsynsførende i hver sit amt, og det vil være menneskeligt, om den stilling, den pågældende har til problemerne, også kommer til udtryk i den indstilling, han kommer med til jordlovsudvalget, og dermed tror jeg, at der sker forskelsbehandling adskillige steder i landet.

Jeg ser altså gerne, at landbrugsministeren fremsætter forslag til en ændring i administrationen af vor jordlovgivning, og her vil jeg pege på det, jeg tror er det rigtige: oprettelse af lokale jordbrugsnævne ude i amterne, og således at nævnene kommer til at bestå af landmænd, som har føling direkte med tingene.

Ja, jeg skal ikke sige mere. På flere punkter prøver man at føre visse bestemmelser fra de årlige udlånslove over i hovedloven, og det synes jeg er udmærket, det kan vi tiltræde. Der foreslås også en hel del tekniske ændringer; dem kan vi tale om i udvalget. Jeg kan i det store og hele tilsige en velvillig og saglig behandling i udvalget af de to lovforslag.

H. C. Toft: Gennem nu snart en halv snes år har det konservative folkeparti gang på gang stillet krav om, at lovgiv-